

hvor den nys er blevet afbrudt ved den overordentlige Rigsdagssamlings Slutning.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil bliive omdelt.

Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de ham vedrørende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Idet jeg har den Ære at fremsætte for dette høje Ting *Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen*, skal jeg indskrænke mig til at nævne, at Lovforslaget er enslydende med det Lovforslag, der forelaa for den overordentlige Rigsdag.

En lignende Bemærkning kan jeg indskrænke mig til angaaende det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, *Forslag til Lov om Ændring af Lovene angaaende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet*. Ogsaa dette Lovforslag er enslydende med det, der forelaa i Fjor for det høje Ting, men ikke naaede længere end til Udvalg.

Det tredje Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om anerkendte Sygekasser*. Heri er der sket et Par Redaktionsændringer, og endvidere er Bestemmelsen om Lovens Ikrafttræden ændret under Hensyn til det Tidspunkt, hvor Lovforslaget nu forelægges. Der er yderligere optaget i Lovforslaget den Bestemmelse, at blandt de Paragraffer, som det tilstedes Indenrigsministeriet at sætte i Kraft før Lovens almindelige Ikrafttræden, optages ogsaa den Paragraf, der omhandler Voldgiftsraadet. I øvrigt er Lovforslaget uforandret, saaledes som det forelaa for dette høje Ting efter at være behandlet i Folketinget. Det var den Gang til Udvalgsbehandling her i Tinget, og der fremkom en Beretning fra Udvalget, som meddelte, at der syntes Udsigt til, at et større Flertal af Udvalgets Medlemmer kunde enes om at tiltræde Lovforslaget med enkelte mindre væsentlige Ændringer. Overfor denne Udsigt har jeg fundet det rigtigt at lade Lovforslaget fremkomme just saaledes, som det forelaa, da Lands-tinget optog sin Udvalgsbehandling.

Jeg skal tillade mig at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa to Bilag, som ledsager Lovforslaget. Det ene Bilag er en Skrivelse fra de danske Sygekassers samvirkende Centralforeninger. Disses Repræsentantskab har henvendt sig til Indenrigsministeriet og henledet Opmærksomheden paa, at Sygekasserne meget ønskede, at Bestemmelsen angaaende Adgangen for

Medlemmer, der er blevet bemidlede, efter at de har været Medlemmer af en Sygekasse i nogen Tid, til at forblive i denne maatte faa den Form, som Bestemmelsen havde, da Lovforslaget blev forelagt i Rigsdagssamlingen 1913—14, nemlig at bemidlede Medlemmer kunde blive i en Sygekasse, for saa vidt det i Sygekassens Vedtægt udtrykkelig er fastsat. Det høje Ting vil vide fra de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Forelæggelsen forrige Gang, at jeg mente, at den Bestemmelse, som Folketinget vedtog desangaaende, let vilde kunne bringe Sygekasserne store Administrationsvanskeligheder. Denne Opfattelse bestyrkes i høj Grad ved den Skrivelse, som Sygekassernes Repræsentantskab har fremsendt, og de deri udviklede Anskuelser falder nøje sammen med de Anskuelser, jeg har fremsat. Imidlertid fik jeg i Folketinget kun en ganske enkelt Støtte for min Opfattelse angaaende dette Punkt, og her i Tinget blev Spørgsmaalet ikke optaget. Jeg har derfor heller ikke anset det for hensigtsmæssigt at ændre Lovforslaget paa dette Punkt, men har ladet det gaa til det høje Ting, saaledes som det kender det. Skulde Sygekassernes Argumentation imidlertid virke saaledes, at man fra Rigsdagens Side vilde tiltræde den Opfattelse, jeg oprindeligt har fremsat angaaende dette Spørgsmaal, saa vil jeg selvfølgelig kun mene, at det vilde være en Forbedring, der derigennem tilførtes Lovforslaget. Sygekasseinspektøren er i den Henseende ganske enig med Sygekasserepræsentantskabet, hvilket han udtrykker i en Skrivelse, som gengives i det andet Bilag, der følger med Forslaget.

Et andet Punkt, som Sygekasseinspektøren berører, er Spørgsmaalet om Voldgiftsraadet. Jeg tillader mig at henlede Tingets Opmærksomhed paa disse Bemærkninger, som gaar ud paa, at Sygekasseinspektøren er tilbøjelig til at mene, at der bag Voldgiftskendelsen maa staa Tvangsmidler, for at den skal kunne blive virkningsfuld. Jeg har dog ment, at det var rigtigst paa dette Tidspunkt at blive ved, hvad Rigsdagen har ment hensigtsmæssigt angaaende disse Voldgiftsbestemmelser. Vi kan jo se, om ikke Bestemmelserne om Voldgiftsraadet i sig selv vil virke tilfredsstillende. Skulde det vise sig, at Sygekasseinspektøren har Ret i sin Betragtning, vil man jo altid ved en senere Lejlighed kunne foretage en Ændring.

Jeg maa meget henstille til det høje Ting at medvirke til, at dette Lovforslag,